

De gezonde leer

door: A. Gibert

Velen onder ons zijn al vroeg in contact gekomen met de waarheden van de Bijbel over de Persoon en het werk van Christus, de Gemeente van God en de wederkomst van de Heer.

Daardoor heeft God ons meer begenadigd dan wij kunnen erkennen. In de moeilijke tijden van de geschiedenis van de Gemeente waarin wij leven, hebben de gelovigen meer licht tot hun beschikking, dan men ooit heeft gehad, sinds de tijd van de apostelen. Geen nieuw licht maar weer opnieuw naar voren gebracht. Zonder ook maar enigszins te miskennen, dat wat God elders heeft gegeven, kunnen we zeggen dat het geheel van de “geschriften van de broeders” een onvergelykbare rijkdom is, die in ons bereik ligt. Die boeken bevatten, ongeschonden, de dienst van bevoegde arbeiders. Zij zetten daarin niet hun eigen gezichtspunten of persoonlijke leer uiteen, maar het Woord van God. Zij leiden ons om Christus terug te vinden ¹. Deze schatten, die niet zonder arbeid, strijd en moeite is verkregen en voor ons trouw bewaard. Wat doen we ermee?

Het is dikwijls betreuenswaardig, dat wij vaak wel roemen over wat we ontvangen hebben, maar net doen alsof wij het niet hebben ontvangen en afglijden naar een geest van overlevering en sleur vol zelfgenoegzaamheid. Men vervangt de levende werking van Gods Woord door een passief aannemen van gedachten en uitdrukkingen ontleend aan anderen.

Het is mogelijk theoloog te worden met de geschriften waarover ik gesproken heb. Te redeneren en te twisten over vele teksten, zonder dat het hart en geweten geraakt wordt. Ja, zelfs zonder te begrijpen wat men gelezen heeft. Men kweekt op deze manier een menselijk gezag aan, dat men zonder er aan te denken

¹ Het is het onderwerp van arbeiders die echt bestaan hebben en dit machtige werk hebben uitgevoerd meer dan een eeuw geleden. Naast de vele andere geschriften, geschreven of vertaald in het Frans, moeten we noemen die van J.N. Darby. In het bijzonder zijn: “Etude sur la Parole”; “Introduction à la Bible”; zijn aantekeningen over de Evangeliën; verschillende traktaten over de bevrijding en opbouw. Verder: H. Rossier; W. Kelly; J.G. Bellet; veel artikelen en studies in “Le Messenger Evangélique” Het artikel hier vertaald, was eerst geschreven voor jonge mensen, in een ander tijdschrift enkele jaren geleden. Het is nuttig gebleken het op te nemen voor een uitgestrektere kring van lezers.

plaatst boven het Woord: “De broeders hebben gezegd...” of “J.N.D. heeft gezegd...”. Dat is precies het tegenovergestelde van wat deze geliefde dienstknechten van God hebben gewild. Zij probeerden mensen in directe aanraking te brengen met het goddelijke Woord, door ze te helpen en niet door ze te overheersen.

Maar nog betreuenswaardiger is het tegenovergestelde. Namelijk, de op dit moment te veel verspreide neiging “deze gezonde leer” van onze voorgangers te weigeren. “O”, zegt men, “ik lees mijn Bijbel. Ik heb geen gids nodig, die mensen kunnen zich ook vergissen...”. Pas er voor op, de dienst van hen die de Heer heeft gegeven om “het woord van de waarheid recht te snijden” (2 Tim. 2:15), te verachten. Het waren getrouwe mensen die in staat waren om ook anderen te onderwijzen, omdat zij zelf gevoed werden door de Heilige Schriften. Als u verwerpt, wat de Heer u door middel van hen heeft gegeven, zal Hij het niet twee keer geven. Zo’n dienst beveelt zich zelf juist aan, omdat ze zichzelf niet laat gelden, alleen het Woord en Christus in het Woord. Deze voorgangers hebben niet gezegd: “Volg ons”, maar “Dit zegt het Woord van God”. Zij hebben niet hun zienswijze opgelegd, maar hebben verwezen naar het goddelijk gezag. Deze mensen eigenwillig veronachtzamen, is vaak verwaandheid, het is eigen gedachten boven die van een ander stellen. Ze stellen zich daardoor bloot aan dwaling door onwetendheid, terwijl de schriften verdraaid worden (2 Petr. 3:16).

Het is niet nodig om te vermelden, dat de gedachten van een J.N. Darby niet geïnspireerd zijn. Maar ze zijn door God onderwezen en daarom moeten we er niet onverschillig tegenover staan. Deze gedachten laten zich onderzoeken door het Woord, waarmee ze doordrongen zijn en waaraan elke gedachte van wie dan ook onderworpen moet zijn. Laten we ons zelf niet beroven van zo’n waardevolle hulp.

Iemand zal misschien zeggen: “Ik heb geen tijd”. Als dat werkelijk het geval is, twijfel niet: lees op de eerste plaats en voor alles de Bijbel! Echter in onze dagen is er meer vrije tijd beschikbaar dan in de tijd van onze vaders. Maar ook zij hebben zich gretig gevoed met de schriften, waarover zij beschikten. We hebben nu meer tijd voor ontspanning en sport (een nuttige lichamelijke oefening, hoewel weinig). We hebben tijd om kranten tijdschriften en allerlei boeken te lezen. Zouden we geen tijd kunnen vinden voor geestelijke oefening?

De ware reden is gebrek aan eetlust voor dit vaste voedsel. Het is minder aantrekkelijk dan andere godsdienstige uitgaven, waarin “zo veel goede dingen staan” en zo prettig worden opgediend. Men kan ze lezen zonder inspanning. Maar wat men leest zonder inspanning wordt dikwijls gekenmerkt door zwakheid. De buitengewone overvloed van gedrukte boeken, aangepast aan ieder peil, heeft het gevaar de levenskracht te ontnemen aan veel geestkracht of hun groei te verlammen. Natuurlijk leert het Woord het ons zelf en zijn er verschillende voedingsstoffen afhankelijk van leeftijd en graag van geestelijke ontwikkeling. De één heeft behoefte aan melk. De ander aan vast voedsel en de voorstelling van de waarheid moet aangepast zijn op het niveau. Maar het eigenaardige van gezond voedsel voor een kind is, dat het opwekkend is, dat het hem de nodige kracht geeft om langzamerhand meer en meer vast voedsel te gebruiken. Maar al te vaak went men zich aan verdunde leer of een, waarin op aantrekkelijke wijze, de wereld en het christendom vermengd zijn en dat is een vervalste leer.

We moeten hier op reageren en in het bijzonder de jonge mensen als zij sterk willen worden. Hoe vaak horen we niet zeggen: “O, J.N. Darby, dat is veel te moeilijk voor mij, daar begrijp ik niets van...” En dus houdt men er mee op! Het is echter de moeite waard, de noot te kraken, zelfs als die misschien hard is, want de pit is geweldig. Het is de moeite waard het steile pad te beklimmen om later te genieten van het prachtige vergezicht. Voor hem, die vastbesloten is en zich er voor zet, is er geen aantrekkelijker en nuttigere lectuur. Alleen, in tegenstelling met veel andere is het bij deze lectuur vereist dat men altijd de Bijbel erbij heeft en het leest met gebed. Want dergelijke geschriften zijn geen vervanger voor het christelijk leven, zij voeden met Christus.

De aanvallen tegen het getuigenis worden talrijker. Het is duidelijk, dat velen de geschriften van onze voorgangers niet hebben gelezen. Zelfs hun voornaamste werken niet. Wij schieten allemaal te kort in onze wandel, maar dat is niet de schuld van het onderwijs, dat ons is gegeven in de geschriften. Integendeel wij hebben dit onderwijs niet vastgehouden, als we het al niet verdraaid hebben. Daarom is het zeer wenselijk, dat iedereen ze leest en bestudeert. Men zal zich verwonderen over de mensenkennis en kennis van zaken, over de kracht en de onbekrompen blik, waarmee deze christenen van kortgeleden hebben gesproken over onderwerpen, die helemaal actueel lijken te zijn voor onze tijd. De noodzaak van evangelisatie, de plaats en de rol van de christen op aarde, de liefdevolle relatie met hen die buiten zijn en ondertussen toch nauwgezet het smalle pad van de afzondering bewandelen. Men zal kunnen opmerken dat zij twee klippen aangeven:

1. De wereldsgezindheid aan de ene kant;
2. De bekrompenheid van het hart aan de andere kant.

Alleen als men die geschriften leest, zullen wij begrijpen welke afstand er bestaat:

- tussen het onderwijs van deze broeders in de Gemeente veracht in de vorige eeuw;
- en de gedachte die men zich er vaak over vormt.

Niets zal ons meer beschermen tegen het gevaar nog een sekte te vormen in de verwarring van het christendom. Een sekte die zou heten: “Darbisme”. Zij hebben echter, altijd en alleen maar, volgens de schriftuurlijk waarheden, voor zichzelf opgeëist: Het samenkomen rondom de Heiland in gehoorzaamheid aan Zijn Woord, onder de leiding van de Heilige Geest.

Mogen we door de genade van God beter begrijpen wat de waarde en de betekenis is van dit getuigenis, waar Hij ons voor geroepen heeft. Wij hebben niet gekozen, Hij heeft ons daar geplaatst. Laten we schuldige onverschilligheid en partijgeest vermijden. Deze nemen vaak de plaats in van ijver en daarom: “*Laat uw voet een effen pad inslaan*” (Spr.4:26). En laten we studeren. Kennis blaast op, maar de kennis van de Heer, die nederig aan Zijn voeten is geleerd, nooit. Lees de 2^e brief aan Petrus maar eens. Deze staat helemaal vol met deze uitdrukking: “kennis”. Laten wij ons voeden met onze voorgangers heeft gevoed. God zal ons laten zien hoe men “*wat u van het begin af gehoord hebt*” in nieuwe behoeften moet toepassen. Maar “*laat wat u van het begin af gehoord hebt, in u blijven*” (1 Joh. 2:24).

In Genesis 26:15-22 vinden we een illustratie die nuttig is om te overdenken. Abraham en zijn knechten hadden putten gegraven. Toen Abraham dood was, hadden de Filistijnen ze dicht gestopt. Izaäk zou zonder water omgekomen zijn, hoe rijk hij ook was, als hij deze putten van Abraham niet had opengemaakt.

Geliefde vrienden, onze vaders in het geloof hebben putten gegraven en zij hebben levend water gevonden, Christus. God heeft ons met onverdiende geestelijke rijkdommen overladen. Het bezit daarvan behoed ons niet voor struikelen, als wij het water niet terugvinden, waarvan onze vaders gedronken hebben en dat wij hebben laten dichtstoppen door de vijand.

Laten we de schep pakken en nederige arbeid verrichten. Het lijkt misschien wel min werk, men zal ons misschien behandelen als achterlijken en het roept misschien wel vijandschap op. Maar voor puttengravers is dat altijd zo geweest, om water te vinden moet men zich bukken. We laten ons vanwege strijd en moeite toch niet ontmoedigen? Het is vruchtbaar werk. Het water is er altijd. Het levende water, waarvan wij moeten drinken voor onszelf, als wij het willen laten stromen voor anderen. Wij hebben de gehoorzame en geduldige kracht van het geloof nodig, dat gehecht is aan de “gezonde leer”.

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1947-92](#)

Titel: [Le sain enseignement](#)